

Praha 21. července 2014

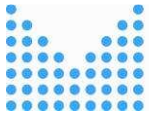
Stanovisko k nabyvání střeliva pro zbraně kategorie A, B a C na území České republiky cizincem, který je držitelem evropského zbrojního pasu

Právní úprava § 49 zákona o zbraních výslovně neuvádí oprávnění cizince, který do České republiky cestuje se zbraní zapsanou v evropském zbrojním pase, nabyvat na jejím území střelivo. Nicméně z logiky věci lze dovodit, že taková osoba, která oprávněně do České republiky se zbraní (zbraněmi) zapsanou v evropském zbrojním pase cestuje, může střelivo v rámci naplňování účelu, za kterým do České republiky cestuje, nabyvat do vlastnictví rovněž koupí, darováním, popř. je přebíjet.

Takový závěr lze vyvozovat především z této formulace ustanovení § 46 odst. 8 zákona o zbraních: „... *pro držitele evropského zbrojního pasu platí ustanovení tohoto zákona o oprávněních a povinnostech držitele zbrojního průkazu přiměřeně.*“. Je tedy zřejmé, že při naplnění podmínek zákona o zbraních je třeba na držitele evropského zbrojního pasu, který na území České republiky se zbraní cestuje, pohlížet jako na oprávněného držitele zbraně a střeliva dané kategorie (k tomu srov. § 46 odst. 5 a 6 zákona o zbraních). Pokud jde o jeho práva a povinnosti, je nutné je přiměřeným výkladem odvozovat z obdobných oprávnění a povinností držitele zbrojního průkazu. Takový postup se evidentně týká i těch ustanovení (§ 28 zákona o zbraních) umožňujících držiteli zbrojního průkazu příslušných skupin (zde je třeba přiměřeně vyjít z účelu, ke kterému je zbraň držitelem evropského zbrojního pasu na území České republiky přepravována) nabyvat do vlastnictví střelivo.

Rovněž lze upozornit na ustanovení § 49 odst. 1 zákona o zbraních: „*Evropský zbrojní pas je veřejná listina, která jeho držitele opravňuje při cestách do jiných členských států vézt s sebou... střelivo do této zbraně v množství odpovídajícím účelu použití...*“. Je evidentní, že z hlediska zákonodárce je klíčové umožnit držiteli evropského zbrojního pasu naplňovat (a tedy i dosáhnout) účel, ke kterému má být dané zbraně použito. Nebylo by tedy zcela logické, pokud by se takovémuto legitimnímu použití zbraně bránilo v podstatě nahodile v závislosti na tom, zda-li cizinec před cestou do České republiky adekvátně odhadl množství střeliva, které s sebou na základě evropského zbrojního pasu doveze.

Na druhé straně však zákon o zbraních ani v tomto ohledu neumožňuje zneužívání institutu evropského zbrojního pasu např. k obcházení institutu zbrojního průvodního listu pro trvalý vývoz (§ 44 zákona o zbraních), či dokonce obcházení právní úpravy přepravy zbraní a střeliva podnikatelem v oboru zbraní a střeliva (§ 50 zákona o zbraních). Jinými slovy, účelem zakoupení střeliva v České republice cizincem na základě evropského zbrojního pasu smí být právě toliko jen realizace např. sportovní

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

střelby, lovu apod., tj. účelu, pro který byla zbraň cizincem dovezena. Tomu odpovídá též oprávnění cizince zakoupit po předložení evropského zbrojního pasu (resp. dalších dokumentů podle § 46 odst. 5 a 6 zákona o zbraních) střelivo jen pro danou zbraň zapsanou v jeho evropském zbrojním pase, a to v množství (řádově) odpovídajícím účelu jejího možného použití v České republice.